

Chí Phèo

Nam Cao

Hắn vừa đi vừa chửi . Bao giờ cũng thế, cứ rượu xong là hắn chửi. Bắt đầu chửi trời. Có hề gì ? Trời có của riêng nhà nào ? Rồi hắn chửi đời. Thế cũng chẳng sao: đời là tất cả nhưng chẳng là ai. Tức mình hắn chửi ngay tất cả làng Vũ-đại. Nhưng cả làng Vũ-đại ai cũng nhủ: "Chắc nó trừ mình ra!" Không ai lên tiếng cả. Tức thật! Thế này thì tức thật! Tức chết đi được mất! Đã thế, hắn phải chửi cha đứa nào không chửi nhau với hắn. Nhưng cũng không ai ra điều. Mẹ kiếp! Thế thì có phí rượu không? Thế thì có khổ hắn không? Không biết đứa chết mẹ nào để ra thân hắn cho hắn khổ đến nông nổi này ? A ha! Phải đấy, hắn cứ thế mà chửi, hắn cứ chửi đứa chết mẹ nào lại để ra thân hắn, để ra cái thằng Chí Phèo! Hắn nghiến răng vào mà chửi cái đứa đã để ra Chí Phèo. Nhưng mà biết đứa nào đã để ra Chí Phèo ? Có trời mà biết ! Hắn không biết, cả làng Vũ-đại cũng không ai biết...